

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

De Gloriosa Solennitate Pentecostes: ex R. P. D. Cornelio Musso Antistite
Bitontino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Vbi huma-
nitas & di-
uinitas Chri-
sti manifest-
antur.

Quemadmodum veritas humane carnis
Domini nostri IESU CHRISTI tantis my-
sterijs, in forma serpi, cum actionibus &
passionibus nostræ mortalitatis manifestata est:
sic maiestas illius diuinæ naturæ, in sacratissimo
die hoc super omnia, cum virtute supernaturali
& cælica, quæ inuisibiliter sub signo visibili cæ-
litus in Apostolos demissa est toti mundo inno-
tuit. Et quidem Natiuitas Christi & eius vita &
dificant fidem, mors & resurrectio nutriunt spem,
ascensio in cælum autem & ad dexteram Dei Pa-
tris sessio amorem accendit: ac hodie nos Spiritus
sancti aduentus prouocat & explicat fidem,
tam de insolita Christi natiuitate, quæ fuit ex-
pers peccati, & ex nullo subiecto semine, quam
de vita illius miraculosa: quæ simul beata fuit &
mortalis. Astruit spem mortis; quæ fuit sacrifi-
cium æternæ Patri acceptissimum: resurrectio-
nis; quæ de morte fuit triumphus gloriosissimus:
talis enim resurrexit, ut iam non moriatur am-
plius. Inflamat charitatem, tum per gloriam
qua in cælos ascendit; tum etiam per sessionem
ad dexteram Patris; quod indicium est eum ha-
bere authoritatem nos in partem regni sui assu-
mendi, ut simul cum eo regnemus: quare nos &
fratres & cohæredes suos appellat.

Matt 28.

Operatio
Spir. in
Apostolis.

O benedictum diem, quod opus miraculosum.
Hic nē patrio quidem idiomate Apostoli Chris-
ti loqui poterant; hodie verò postquam Spiritus
sanctus in illos descendit, docti & eloquentes
facti sunt, omniumque linguarum gnari. Totis
decem

decem diebus in ædibus præ timore inclusi, non
 audebant prodire in publicum, hodie facti sunt
 tam intrepidi, tamque magnanimi, ut in publicum
 profiliant; cum inimicis Christi palam disputa-
 re non vereantur ex Evangelio sua scuta, hastas
 & tela depromant. Non metuunt Principes; cō-
 temnunt Phariseos; Synagogæ minis non terre-
 tur. Non iam de Christi negotijs mussitant, ut so-
 lebant; loquuntur palam, & alta voce, ut omnes
 intelligant: Hic est verus Deus & vita æterna. Nō
 est aliud nomen sub cælo, in quo oporteat nos
 saluos fieri &c. At vndè tam admirabilis muta-
 tio? Indubiè à Spiritu sancto: qui eos fecit flam-
 meos & ardentès, sapientes & intrepidòs.
 A Spiritu sancto infusa est illis fides viua; in-
 spirata cælestis & segura spes, donata perfe-
 cta charitas. Per hunc Spiritum sanctum om-
 nis in illis absterfa est peccatorum rubigo; om-
 nis erroris nebula pulsa; omnis affectionis re-
 piditas inflammata. Quamobrem quasi mo-
 mento facti sunt ad loquendum prompti, ad
 patendum fortes, ad volendum feruidi, ad ope-
 randum efficaces, ad respondendum arguti. O
 sanctas ecclesiæ Christianæ primitias. Spiritus
 Domini ferebatur super aquas in principio mū-
 di: Spiritus idem ferebatur super populos, in
 principio Ecclesiæ. Apostoli populi sunt, omniū
 populorum semina; omniū gentium patres;
 totius Christianismi Principes; qui instar altissi-
 morum montium à terra ad cælum vsque eleua-
 torum hanc salutarem Spiritu sancti pluuiam
 primi acceperunt; deinde per linguarum suarū
 aqueductus in circumuicinos campos, in omnē
 terram sitientem & aridam, iuxta necessitatem
 cuiusque gentis deriuarunt: ita ut iam homini

Ccc 4

nihil

Act. 4.

Gen. 1.

Apostoli pa-
tres sunt
Christianis-
mi.

766 DE GLOR. SOLEN. PENTECOST.
nihil deesse videatur, ad totam cognoscendam
Trinitatem. Cognoscitur siquidem æternus pa-
ter Deus in creatione mundi; non autem abso-
lute videtur: quia immutabilis illa æternitas locum
habitat inaccessibilem. Poterit tamen illum ho-
mo quoque cognoscere, si voluerit, per modum
quo videri aliquatenus dicitur. Inuisibilia quippe
Dei à creatura mundi, per ea quæ facta sunt in-
tellecta, conspiciuntur. In filio verò Dei quid est
quod homo non cognoscit? imò quod oculis suis
non vidit? triginta namque tribus annis familiariter
cum eo cõuersatus est; panem eius manducavit;
vinum eius bibit; debita eius persoluit. Vidit illi
laborantem; languentem; patientem; & pro
salute morientem: vnum restabat, vt Spiritus
que sanctum cognosceret.

Et quidem quanquam in illa processione de
Patre & filio, quæ omnem humanum operat
intellectum, idem is non ostendatur; exhibetur
tamen nobis & monstratur, quomodo in animis
nostras illabitur, ijs inspirat, eas docet, excitat,
accendit, inflammat. Ideò & in specie ignis ap-
paruit: qui arsit intus & exarsit foris. Arsit
ignis ille in cordibus Apostolorum illuminans
eos ad amorem CHRISTI Dei: hoc est intus
ardere. Exarsit autem illuminando eos ad cog-
nitionem, & inflammando eos ad amorem
CHRISTI hominis: illud est foris ardere vel
exardere. Hæc fidei nostræ duo sunt officia: Divi-
nitas & humanitas Christi. His duobus myste-
rijs Apostoli hodie à Spiritu sancto inflantur, &
accensi sunt: Ecquid est quod inflammare possit
nisi ignis? Deus noster ignis consumens est: Deus
ignis est propter infinitam eius potentiam, &

1. Tim. 6.

Rom. 14

Dux ianua
nostræ fidei.

Heb. 12.

ignis est propter splendorem: Spiritus sanctus
 verò ignis est propter amoris calorem.
 ignis noster consumit humores; vt qui amicus
 ariditatis: natura namque est aridus; symbo-
 lum terrenæ cupiditatis: quæ omnem amorem
 deuotionis in cordibus nostris exsiccat. At Spiritus
 sancti ignis è contrariò amat humidum, ho-
 die namque se linguis coniungit: quæ nisi humo-
 rem habeant viuere non possunt. Vbi enim viuere
 lingua, nisi in hoc lacu humoris pleno? Quando
 lingua est arida, pessimè cum illa tunc agitur:
 prouidè sanitas illius, vt sit humida. O stupen-
 dum miraculum, ò miraculum inauditum; lin-
 gua viuere in igne, & ignis natari in aqua. Vidistis
 vquam huic quid simile? & quid est aqua, nisi
 sapientia? Aqua sapientiæ salutaris potauit il-
 lum. Ignis autem quid aliud est quam chari-
 tas? Aquæ multæ non potuere extinguere chari-
 tatem. Vult quis sapientiam? ecce lingua; Cha-
 ritatem ecce ignis. Ignis in linguis & linguæ
 in igne. Sapiens amor, & amabilis Apostolo-
 rum sapientia. Spiritus, ignis & amor, vnum
 sunt: sic & lingua, sermo & doctrina, vnum i-
 demque sunt. Hoc est primum inter dona; illud
 primum inter virtutes. Omnes itaque virtutes,
 omniaque dona ab isto igne, ab isto Spiritu san-
 cto derivantur. O ignis, sacrum sancti Spiritus
 symbolum accommodatissimum. Ecquis nostrum
 quamuis disertissimus, verbis posset exprime-
 re, in quot & quam varijs rebus utilis, imò ne-
 cessarius est hic ignis noster materialis, quo
 nos in vitijs nostris quotidie ad restringen-
 dum, dilatandum, separandum, coniungendum,
 purificandum, penetrandum, poliendū, renouā-
 dum, consumendum & transmutandum vtimur?

Ecc 5 Videtur

Differentia
 ignis nostri
 & S. Spiritus

Eccl. 1 &

Cant. 3. 1

Lingua sym-
 bolū sapien-
 tiæ, ignis
 charitati.

Virtus ignis

Videtur enim quasi iudicium aliquod habere in calefaciendo & comburendo: aliter enim vitæ paleas, ligna, lapides; aliter verò ferrum. Et quam varius est ignis hic in luce, in flamma & in carbonibus; Ardet sine intermissione, nunquam in eodem loco permanet; semper sursum gemit ascendere. Non potuit igitur Spiritus sanctus amabilius, venerabiliusque symbolum sibi habere, præter ignem. Quædo campi, vineæ & hortus, diuturna hominum negligentia sive incuria nihil præter spinas & tribulos proferunt; sunt lappis, dumis, & inutilibus stirpibus; quid veni facit bonus agricola, ut fructum inde aliquem percipiat? Antè omnia campum aut hortum incedit ut glebas conterat, & terram aperiat; ut idonea sit deinceps cultura; ut fodi, arari & seminari possit. Comburit spinas, & campum redderi possit; à fructibus vindicat, viamque arato præparat. Postea paulatim incipit terram, quæ planè inutilis erat, colere; bono semine confert; quæque diuturno otio & agricolarum negligentia facta erat squalida & deserta, diligentis exercitio, studioque fertilis redditur; & bonos fructus producit. O mysterium, Anima peccatrix est campus hic diuinæ disciplinæ arborum respuens; terra saxosa & spinosa; ad omne opus bonum inutilis, obstinata, perfida & incredula. Loco frumeti fert lolium; pro vis facit labruscas; pro fructibus tribulos; pro floribus spinas profert. O incredibile damnum. Quid facit magis hic noster Agricola Christus, Deus & homo? Diuinum hunc ignem in eam mittit, ut incendium per totum spiritalem agrum proferat; quod sic à veteri squalore purgata: fructum Domini octesimum, sexagesimum & centesimum producat.

Præclara similitudo.

quot publicani, quot latrones, quot ingrati,
quot negatores, quot blasphematores, & (cur
non alicam?) meretrices, ope huius Spiritus san-
cti benigni, tam clementis, præcedent in re-
rum caelorum eos, qui hinc habentur iustissimi?

Matth. 23.

Ceterum quando admirabilior nobis videtur
hæc Dei bonitas & prodigalitas ne de cam amo-
ris excessus, quem Deus nobis per Christum &
per Spiritum Sanctum exhibuit, tanto diligen-
tius statum & conditionem nostram exanime-
mus. Væ siquidem nobis & iterum Væ, si tantam
liberalitatem spreuerimus quando offertur; aut
horramur postquam receperimus; aut si in va-
cuum recipiamus; ignorantem in ea per bona o-
pera negociari. Gratia namque Spiritus Sancti
est talentum, ut in Evangelio legitur; ideoque
non debet fodi, aut apud nos esse otiosa; sed vsu-
re committi, ut quæstum faciat. Negotiamini
cum venio, inquit Christus. Nullus hic excipitur
nullus excusatur.

Gratiz diu-
na cooper-
andum est.
Matth. 25.

Luc 19.

VITA B. AVSTREGISILI, ARCHIE-
piscopi Bituricensis. ex ea qua est fide digniss. ma-
qui Surius. Fato autem perfunctus est, anno
Dominici Natalis 611. Bonifacii 4. Papæ, 5. He-
racii verò Imperatoris 2. postquam annis præ-
fuisse duodecim numeraturq, tricesimus eius
Sedis Episcopus.

C. Baro: 16: 2
Annal:

B. Eatus Austregisilus apud urbem Bituricen-
sem patre Gundino natus, Guntranno re-
gi a puero in primis charus fuit. Postquam
enim literis mediocriter imbutus fuisset, pa-
træ eum regi, ut suam ei operam nauaret, tra-
didit.

30. Maij.
In eula Gu-
tranni regis
degit.